

Aangebrande soep bij de DAB Vloot

Nieuws donderdag 1 september 2011

"Wat eten we vandaag?" Ook de koks op de vaartuigen van DAB Vloot, die onder meer instaan voor de beloodsing van commerciële schepen, krijgen deze vraag dikwijls te horen. Maar voor een groot deel van de bemanning van deze vaartuigen heeft deze vraag nog een extra dimensie. Daar vraagt men immers ook nog wie betaalt en zelfs hoeveel maal er dan wel betaald moet worden. Een woordje uitleg.

Toen vissers in een ver verleden op IJsland voeren, dienden zij zich te voorzien van hun eigen voeding voor de lange reis. Men noemde dit de 'pangel'. Ondertussen is er in de moderne visserij en op de commerciële vaart veel veranderd. Personeelsleden krijgen hun voeding aan boord en deze wordt betaald door de werkgever, de reder. De DAB Vloot doet dit ■ als reder van de Vlaamse overheid ■ ook, maar niet voor iedereen. Dit 'voorrecht' is voorbehouden aan slechts enkele categorieën personeelsleden: de kapiteins en de stuurmannen. Voor de andere personeelsleden, die nochtans ook dikwijls aan boord zijn van dezelfde vaartuigen, geldt merkwaardig genoeg een andere regel: zij dienen hun maaltijden aan boord zelf te betalen. Vergeet niet dat zij geen andere keuze hebben dan aan boord te eten, aangezien ze in de meeste gevallen een week op zee blijven. Men waant zich bijna terug in de tijd van de pangel.

Driedubbel betalen

En daar stopt het verhaal nog niet. Naast de grove discriminatie dat zij hun voeding zelf betalen terwijl dit voor anderen niet geldt, worden zij nog eens beschouwd als personeelsleden die een maaltijdvergoeding genieten en daarbovenop wordt het verkrijgen van de maaltijd nog eens fiscaal beschouwd als een voordeel in natura. U leest het goed:

- de maaltijden worden zelf betaald
- dit wordt gezien als maaltijdvergoeding waardoor de personeelsleden het werkgeversaandeel in de maaltijdcheque ook nog eens zelf moeten betalen
- en daarbovenop wordt men nog eens fiscaal belast omdat men een voordeel in natura geniet.

Alles samen betaalt men bijna de prijs van een maaltijd in een beter restaurant.

Ondernomen stappen

In dit dossier werden door de ACOD al heel wat stappen ondernomen om de hogere overheid te doen inzien dat er hier, op zijn zachtst gezegd, iets niet klopt. Het laatste jaar werd gevraagd de zaak op de agenda van het Sectorcomité XVIII te plaatsen. Daarover meldden we al dat dit punt op de 'vooragenda' stond, maar er onder druk van een bepaalde vakbond terug afgehaald werd. DAB Vloot en MDK waren bereid de kosten voor het verlenen van gratis maaltijden voor deze personeelsleden ook te hunnen laste te nemen. Ondertussen ondernamen we een reeks informele pogingen om dit terug te agenderen, helaas zonder resultaat.

De tot nog toe laatste stap in onze actie was het aanschrijven van de functioneel bevoegde minister, evenals de minister van Bestuurszaken. Daarin werd duidelijk aangegeven dat de ACOD in geen geval nog langer wil aanvaarden dat de personeelsleden die nu de werkelijke kostprijs van hun maaltijden betalen, het meervoudig nadeel zoals hierboven geschetst ondergaan. Door het te beschouwen als maaltijdvergoeding werd recent het volledig werkgeversaandeel in de maaltijdcheque afgehouden. Men kan immers ■ dit is bij Koninklijk Besluit bepaald ■ geen werkgeversaandeel-maaltijdcheque en maaltijdvergoeding ontvangen voor dezelfde prestatie.

Door de verhoogde afhouding voor de maaltijdcheque werd de toestand nogmaals extra pijnlijk voor de betrokken personeelsleden. In een schrijven vroeg de ACOD dan ook dat het beschouwen van de zelfbetaalde voeding als maaltijdvergoeding onmiddellijk werd gestopt en met terugwerkende kracht wordt rechtgezet. Dit houdt dus in dat ■ in afwachting van de aanpassing van het Vlaams personeelsstatuut waardoor ook aan deze personeelsgroep gratis voeding wordt verstrekt ■ slechts het werkgeversaandeel in de maaltijdcheque wordt afgehouden en er niet langer een aanrekening van de zelfbetaalde voeding als voordeel in natura gebeurt.

Sociaal conflict broeit

Het antwoord van de minister van Bestuurszaken was ronduit gezegd teleurstellend. Het behandelt enkel de problematiek van de gratis voeding en ook op dit punt schenkt het ons allerm minst voldoening. Gezien hij kennis nam van het feit dat niet "alle vakbonden op dezelfde lijn zaten", heeft hij in overleg met het kabinet van Vlaams minister Hilde Crevits besloten dit punt terug te trekken uit het voorstel tot aanpassing Vlaams personeelsstatuut. Over het feit dat de eigen betaalde voeding beschouwd wordt als het ontvangen van een maaltijdvergoeding, wordt jammer genoeg met geen woord gerept.

De ergernis bij de betrokken personeelsgroep zit diep en is absoluut te begrijpen. Dit dossier sleept al jaren aan en krijgt geen oplossing. Een syndicale actie lijkt onafwendbaar als niet op zeer korte termijn een oplossing voor deze problematiek komt.

Eddy Hendryckx, Hilaire Berckmans